

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Hun duede ikke.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 313. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr02val-shoot-idm140429411819088/facsimile.pdf> (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Halte-Maren løb ind i Gaarden om Hjelp. Byfogden med sine Gjæster saae ud ad Vinduerne.

»Det er Vaskerkonen!« sagde han, »hun har faaet lidt over Tørsten; hun duer ikke! det er Skade for den kjønne Dreng, hun har. Jeg har sandelig Godhed for Barnet. Moderen duer ikke!«

Og hun blev bragt til sig selv igjen og ledet til sit fattige Hjem, hvor hun kom i Seng. En Skaal varmt Øl med Smør og Sukker gik den skikkelige *Maren* at lave, det var den Medicin hun troede var den bedste, og saa gik hun til Skyllstedet, skylde meget daarlige, men velmeent, trak egentlig kun det vaade Tøj i Læng og fik det i en Kasse.

Ved Aften sad hun i den fattige Stue hos Vaskerkonen. Et Par brunede Kartofler og et deeligt fedt Stykke Skinke havde hun faaet hos Byfogdens Kokkepige til den Syge, det nød Drengen og *Maren* godt af; den Syge glædede sig ved Lugten, den var saa nærende, sagde hun.

[151] Og Drengen kom tilsens, den selv samme, i hvilken Moderen lae, men han havde sin Plads paatværs ved Fødderne med et gammelt Gulvtæppe over sig, syet sammen af blaa og røde Strimler.

Og det var lidt bedre med Vaskerkonen; det varme Øl havde styrket hende, og Lugten af den fine Mad gjorde godt.

»Tak, du gode Sjæl!« sagde hun til *Maren*, »Alt vil jeg ogsaa sige Dig, naar Drengen sover! jeg troer allerede, han gjør det! hvor sød og velsignet seer han ud! med de lukkede Øine! han veed ikke, hvorledes hans Moder har det. Vor *Herre* laede ham aldrig prøve det! – Jeg tjente hos Kammerraadens, Byfogdens Forældre, saa traf det sig, at den yngste af Sønerne kom hjem, Studenten; dengang var jeg ung, vild og gal, men skikkelig, det tør jeg sige for Guds Ansigt!« sagde Vaskerkonen, – »Studenten var saa lystig og glad, saa velsignet! hver Bloddraabe i ham var retskaffen og god! bedre Menneske har der ikke været paa Jorden. Han var Søn i Huset, og jeg kun Tjenestepige, men vi bleve Kjerestefolk, i Tugt og Ære! et Kys er dog ikke Synd, naar man rigtig holder af hinanden. Og han sagde det til sin Moder; hun var som vor *Herre* for ham her paa Jorden! og hun var saa klog, kjærlig og elskelig! – Han reiste bort, og sin Guldring satte han paa min Finger. Da han vel var borte, kaldte min Madmoder mig ind for sig; alvorlig og dog saa mild stod hun, talte, som vor *Herre* vilde kunne det; hun klarede for mig Afstanden i

2 ad] fra m, af O. 19 egentlig] egentlig D. 22 gjorde] gjort mO, gjorde A, gjort C, gjorde D. 25 seer han] han seer mO, seer han A, han seer C, seer han D.